Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 73.707 van 15 mei 1998

A. 59.095/VIII-692
(voorheen VI-11.994)

In zake : **AIME** Alain,

die woonplaats heeft gekozen bij het Nationaal Syndikaat van het Rijkswachtpersoneel,
Charbolaan 25
1040 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken,

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 25 juli 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Alain AIME de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 10 mei 1994 waarbij kolonel DUCHATELET zijn verzoek om opnieuw lid van een provinciale verkeerseenheid te worden, afwijst;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 24 december 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 mei 1998;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van de heer LACASSE, luitenant-majoor, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoeker, die eerste wachtmeester en tevens motorrijder is, is sedert 10 januari 1983 tewerk-gesteld bij de verkeerspost van Daussoulx.

2. In februari 1991 wordt verzoeker ervan verdacht eigenbelang te hebben laten meespelen in een procedure van beslag op een voertuig en de

omstandigheden ervan in zijn proces-verbaal te hebben verdraaid.

Op 18 februari 1991 stelt de eenheidscommandant voor verzoeker zijn hoedanigheid van lid van een provinciale verkeerseenheid (PVE) te ontnemen.

Op 18 maart 1991 deelt de eerste substituut van de krijgsauditeur aan de eenheidscommandant van verzoeker mee dat er geen strafvervolging komt.

3. Op 25 april 1991 beslist de hoogste personeelsdirecteur van de rijkswacht dat verzoeker bij ordemaatregel naar de brigade van Sambreville wordt gemuteerd en dat hij definitief zijn hoedanigheid van lid van een PVE verliest.

4. Op 3 juni 1991 legt de commandant van de territoriale groep van de provincie Namen verzoeker als straf twee dagen zwaar arrest op. Op 22 oktober 1992 vernietigt de commandant van de rijkswacht die straf omdat er verjaring is.

5. Op 26 augustus 1993 vraagt verzoeker zijn mutatie naar de brigade van Orp-Jauche. Dat wordt hem op 31 januari 1994 toegestaan.

6. In de tussentijd vraagt verzoeker op 14 januari 1994 dat de ordemaatregel wordt opgeheven.

Op 14 februari 1994 brengt de commandant van de territoriale groep van de provincie Namen een negatief advies uit over de vraag van verzoeker om opnieuw lid van een PVE te mogen worden.

Verzoeker betwist dat advies, maar het wordt behouden.

Op 10 mei 1994 beslist kolonel DUCHATELET de maatregel waarbij aan verzoeker zijn hoedanigheid van lid van een PVE wordt ontnomen niet te herzien.

Die beslissing, waarvan op 25 mei 1994 aan verzoeker kennis is gegeven, is de bestreden handeling;

Overwegende dat de beslissing van 25 april 1991 houdende de mutatie bij ordemaatregel van verzoeker naar de brigade van Sambreville en de definitieve intrekking van zijn hoedanigheid van lid van een PVE een individuele handeling is waartegen bij de Raad van State beroep kan worden ingesteld; dat verzoeker bij de Raad van State echter geen beroep tegen die handeling heeft ingesteld, maar op 14 januari 1994 aan de administratieve overheid gevraagd heeft de ordemaatregel op te heffen; dat de verwerende partij die aanvraag krachtens de toepasselijke regels alleen kon verwerpen, wat ze op 10 mei 1994 heeft gedaan; dat de beslissing van 25 april 1991, doordat ze niet binnen de door de wet voorgeschreven termijn is bestreden, definitief is geworden; dat daaruit volgt dat dit beroep niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijftien mei 1900 achtennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**